

Một số tờ báo tiêu biểu từ khởi thủy đến năm 1945

Ngày 15-4-1865: Gia Định báo - tờ báo quốc ngữ Việt Nam đầu tiên - ra số 1 tại Sài Gòn, đánh dấu cột mốc khởi nguyên của lịch sử báo chí Việt Nam. Ngày 21-6-1925: Tuần báo *Thanh niên* do lãnh tụ Nguyễn Ái Quốc sáng lập ra số đầu tiên, khai sinh nền báo chí cách mạng Việt Nam và ngày này được trang trọng chọn làm *Ngày Báo chí Việt Nam*. Cùng với sự phát triển của đất nước, báo chí Việt Nam cũng đã có những bước phát triển kỳ diệu. Đến nay, cả nước đã có 524 cơ quan báo chí với 650 ấn phẩm báo chí, 50 đơn vị báo điện tử và hơn 10.000 người được cấp thẻ nhà báo đang hoạt động. Nhân kỷ niệm ngày Nhà báo Việt Nam, Trang Thông tin Điện tử thành phố Đà Nẵng giới thiệu Một số tờ báo tiêu biểu từ khi báo Việt Nam mới bắt đầu hình thành đến năm 1945.

Gia Định báo

Tờ báo quốc ngữ đầu tiên là tờ Gia Định báo, xuất bản từ năm 1865 và đến tận năm 1897 mới đình bản. Đây là một tờ tuần báo, nhưng ngày ra không nhất định - khi thì thứ ba, khi thì thứ tư hoặc thứ bảy. Số trang cũng không ổn định từ 4 đến 12 trang. Báo có khuôn khổ 25x32 (cm), giá bán mỗi số là 0,17 đồng (nếu đặt mua cả năm là 6,67 đồng).

Gia Định báo do Trương Vĩnh Ký khởi xướng và làm chủ nhiệm, cùng các cộng tác viên Huỳnh Tịnh Của (chủ bút), Trương Minh Ký, Tôn Thọ Tường Ban đầu nội dung báo gồm 2 phần: công vụ và tạp vụ, về sau có thêm phần mở rộng (phần khảo cứu, nghị luận)

Phần công vụ chuyên về lĩnh vực chính trị, pháp lý và công quyền. Phần này đăng tải các sắc lệnh, nghị định, thông tư, đạo lệnh, chỉ, dụ... của Chính quyền Bảo hộ Pháp và Triều đình Nguyễn; những thông [tin](#) về cấp bằng, thăng chức, hạ chức, bãi chức, thuyên chuyển công tác, hoạt động quân sự, biên bản các cuộc họp của Hội đồng Quản hạt; những tin 'dây thép' của hãng Hanas.

Phần tạp vụ đề cập nhiều lĩnh vực [kinh](#) tế, tôn giáo, văn hóa, xã hội... với các mục như lời dặn, khuyến cáo, rao giảng mang tính tuyên truyền hành chính; những tin liên quan đến lạm phát, giá cả, sưu thuế; các báo cáo về tình hình canh nông, thương mại, kỹ nghệ, địa chính v.v... Có cả một số bản tường thuật về lễ đón, lễ hội, cuộc chiêu đãi, đám tang...

Phần mở rộng có các giá trị và sức cuốn hút nhất. Đây là phần khảo cứu, nghị luận về văn hóa, đạo đức, phong tục, lễ nghi, tư tưởng, lịch sử, thơ văn v.v... Các bài đăng ở phần này có thể chia làm 3 loại:

Loại truyền bá khoa học thực nghiệm - từ y tế, vệ sinh, kỹ thuật đến vật lý, hóa học, tự nhiên học...

Loại luận thuyết nhằm cải tiến xã hội - từ tư tưởng, triết học, đạo đức, lịch sử đến tôn giáo, thần học, chiêm tinh...

Loại phổ biến khoa học ngôn ngữ gồm những sáng tác, sưu tầm khảo cứu, dịch thuật từ tiếng Hán, Pháp, Anh; những chuyên luận, bình giảng thơ văn cổ, tìm hiểu chữ Nôm, truyền thuyết, tục ngữ, ca dao, dân ca, cổ tích, ngụ ngôn...

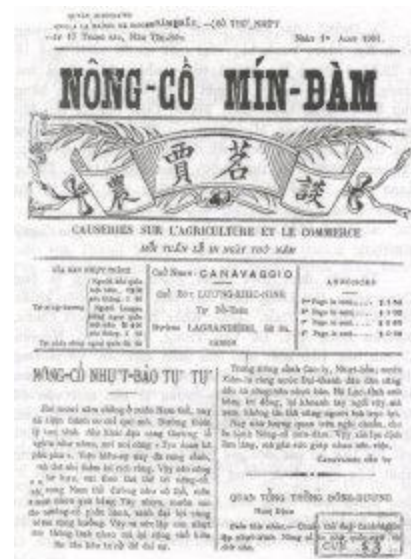
Ngoài những phần trên, Gia Định báo còn có mục quảng cáo gồm những lời cáo dưới dạng thông báo, nhắn tin, bố cáo, cáo phó v.v... và những lời rao vặt như trên các báo Pháp thời đó.

Tuy còn nhiều điểm hạn chế: chưa phân biệt rõ văn phong nói và viết nên tính chất nôm na, khẩu ngữ khá đậm nét; hình thức mỹ thuật chưa đẹp v.v... nhưng với nội dung giữ gìn bản sắc văn hóa dân tộc, phổ biến, cổ vũ chữ quốc ngữ, cung cấp kiến thức, thông tin mọi mặt cho nhân dân, trong suốt 32 năm tồn tại, Gia Định báo đã hoàn thành sứ mệnh lịch sử của mình, xứng đáng là tờ báo tổng hợp có giá trị cao và tạo tiền đề cho báo chí Việt Nam phát triển.

Nông Cổ Mìn Đàm

Ra đời tại Saigon ngày 1-8-1901

Tờ này được một người Pháp sáng lập là ông Canavaggio, Hội Đồng quản hạt. Sau đó được điều khiển bởi các ông Đỗ Thúc, Lương Khắc Ninh, Gilbert Chiếu, Nguyễn Đông Trụ, Lê Văn Trung, Tân Châu, Nguyễn Chánh Sắt. Báo xuất bản mỗi tuần một lần. Về phương diện văn chương, cách hành văn của tờ báo này còn rất thô sơ. Có thể tìm thấy trong tờ báo mọi vấn đề liên quan đến canh nông hay kỹ nghệ...

Lục tỉnh Tân Văn

Do ông Francois Henri Schneider (chủ một tờ báo ở miền Bắc) trở vào Nam, thành lập năm 1907. Số đầu tiên của tờ Lục Tỉnh Tân Văn được phát hành ngày 15-11-1907. Đầu tiên mỗi tuần một lần, sau 3 lần vào ngày thứ hai, thứ tư và thứ sáu. Giá bán mỗi số là 0,04 đồng.

Về phương diện hình thức, những bài báo được xếp nối tiếp nhau và không chú trọng đến kỹ thuật trình bày như thế nào để tờ báo trông cho đẹp. Những mục quảng cáo lại được xếp chung bên cạnh những tin tức quan trọng ở ngay trang nhất. Tờ báo đề cập đến mọi vấn đề trong nước cũng như ngoài nước như Pháp, Đức, Nga.

Nam Phong tạp chí

Ngay từ trước năm 1914 người Pháp đã thiết lập một chế độ bảo hộ trên toàn cõi lãnh thổ Việt Nam và tạo nên ở miền Nam Đông Nam á một quốc gia được gọi là Đông Pháp. Trong giai đoạn đầu, người Pháp lập ra một nền hành chính mới đồng thời tiếp tay với triều đình Huế đàn áp tất cả những phong trào đấu tranh bạo động cũng như bất bạo động nổi lên chống Pháp. Khi tình hình trong nước được ổn định, họ bắt đầu khai thác tài nguyên xứ sở. Mặt khác, người Pháp còn nghĩ đến việc đào tạo ra những quan lại mới để phục vụ cho họ trong các cơ quan hành chính: Chính phủ Pháp đã cải tổ lại hoàn toàn chế độ học vấn. Họ khuyến khích người Việt học hỏi nền văn hóa Tây phương với một tinh thần hết sức thiện cận và làm cho họ quên lãng những cuộc nổi dậy chống Pháp xảy ra trong thời gian chiến tranh 1914-1918.

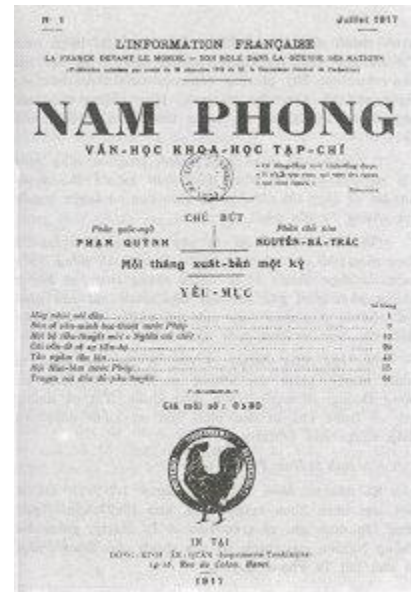
'Trong tình hình này, chính phủ có sáng kiến lập ra một tạp chí bằng tiếng bản xứ để cho người Annam dễ thực thi chính sách giáo dục và tuyên truyền mà chúng ta cần phải đeo đuổi'.

Tạp chí Nam Phong ra đời, A. Sarraut giao cho Louis Marty, giám đốc Phòng an ninh và chính trị Đông Dương, có trọng trách điều khiển.

Số đầu tờ Nam Phong ra ngày 1-7-1917. Đó là một loại bách khoa nguyệt san, khổ 19x27,5cm. Người sáng lập là L.Marty, giám đốc Phòng Nghiên cứu chính trị của chính phủ Đông Pháp và chủ bút là Phạm Quỳnh.

Nam Phong Tạp Chí sống khoảng thời gian dài (1917-1934) nên nội dung có biến đổi tùy tình hình trong nước và do [tham](#) vọng chính trị của chủ bút Phạm Quỳnh.

Mục đích của tờ Nam Phong chỉ là công cụ của bộ máy tuyên truyền của chính phủ Pháp. Mục đích của nó là tôn trọng, ca ngợi người Pháp, chống lại sự bêu xấu của Đức qua các sách báo Trung Hoa ở Việt Nam.

Về phương diện văn học: mặc dù mục tiêu chính trị của tạp chí Nam Phong quá hiển nhiên, nhưng dù sao chúng ta cũng phải nhìn nhận rằng tờ báo trên phương diện nào đó đã góp phần rất đắc lực vào việc phát triển nền văn học nước nhà.

Nữ giới chung

A.Sarraut từ lâu đặc biệt chú ý đến những thành phần trí thức Việt Nam tuy nhiên ông ta cũng không quên một thành phần khác mà từ lâu bị bỏ quên trong xã hội Việt Nam. Đó là phụ nữ.

'Ngay sau khi đến Saigon và trong chương trình nhằm cải cách nâng cao mức sống xã hội dân Annam, ông A.Sarraut đã cho phép xuất bản một tờ tạp chí phụ nữ đầu tiên dùng để nâng cao mức sống của phụ nữ.'

Phát hành ngày 1-2-1918, tờ Nữ giới chung chỉ là một tờ tuần báo xuất bản mỗi thứ sáu. Chủ nhân tạp chí này là một người Pháp tên là Henri Blaquièrre, ông này còn làm giám đốc một tờ báo khác bằng tiếng Pháp, tờ Le Courrier Saigonnais. Ông Blaquièrre giao phó cho bà Sương Nguyệt Anh điều khiển ban biên tập.

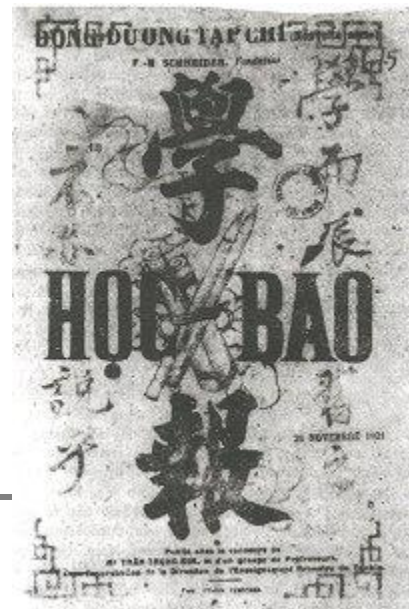
Nội dung đăng những bài xã luận, thơ, tiểu thuyết, một vài tin tức và có cả một phần dạy làm bếp. Trong số đầu, vị chủ bút, bà Sương Nguyệt Anh đã ghi rõ mục đích của tạp chí là chú trọng đến việc truyền bá chữ quốc ngữ và nhất định không đề cập đến vấn đề chính trị.

Tờ Nữ giới chung là một tờ báo phụ nữ đầu tiên ở Việt Nam, sự xuất hiện của nó quả là một biến cố quan trọng đối với dân chúng lúc bấy giờ, đặc biệt là đối với phụ nữ Việt Nam.

Sau gần một năm ra mắt độc giả, Nữ giới chung phải đình bản vào cuối năm 1918 và biến thành một tờ báo khác: tờ Đền Nhà Nam.

Học báo

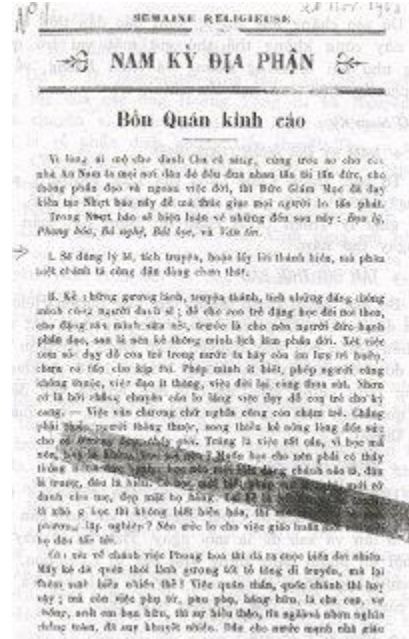
Tờ Đông Dương Tạp chí do Nguyễn Văn Vĩnh điều khiển trong thời gian 5 năm (từ 1913-1918) thì đình bản và biến thành một tạp chí khác lấy tên là Học báo. Tờ Học báo ra ngày 01-09-1919, đây là một tờ tạp chí hoàn toàn có tính cách sư phạm. Tờ này được in thành hai thứ tiếng Pháp và Việt cũng do Nguyễn Văn Vĩnh điều khiển và đặt dưới sự bảo trợ của Nha tiểu học Bắc Kỳ và được dùng trong các trường tiểu học, với sự cộng tác đắc lực của Trần Trọng kim và một số giáo viên khác. Tờ báo phát hành mỗi tuần 1 lần và đăng những bài theo đúng chương trình học do chính phủ đưa ra, gồm có hai phần: phần tiếng Việt và phần

tiếng Pháp. Tờ này nhằm giúp đỡ các giáo viên những tài liệu cần thiết cho việc giảng dạy của họ ở các trường tiểu học.

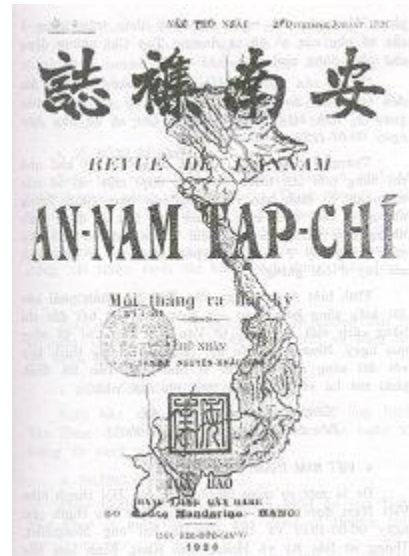
Nam Kỳ địa phận

Tờ báo Thiên Chúa Giáo của L.m.Mossard, số 1 ra ngày 26-11-1908 và số cuối ra ngày 15-2-1945, phổ biến giáo lý Thiên Chúa Giáo tại Nam Kỳ, tuần báo ra ngày thứ năm.

An Nam tạp chí

Sau khi từ chức chủ bút tờ *Hữu Thanh*, Tản Đà cho ra đời một tạp chí của riêng ông, đó là tờ *Annam Tạp Chí*. Số đầu tiên ra ngày 1-7-1926. Tuy nhiên khi tờ báo vừa ra đã gặp phải bao nhiêu trở ngại, nó chống chọi bao nhiêu khó khăn để sống đến tháng 3-1927 và ra được 10 số thay vì 18 số như đã định trước, vì lý do tài chính tờ báo bị đình bản. Vị chủ bút, thi sĩ Tản Đà, rời Hà Nội làm một chuyến viễn du từ Bắc vào Nam. Sau đó ông trở về Bắc và nhất quyết làm sống lại tờ báo. Số 11 của lần tục bản *Annam Tạp Chí* lại ra đời (tháng 7-1930). Sau nhiều lần đi dòi trụ sở và vì chủ bút là một thi sĩ nghèo, năm 1933 *Annam Tạp Chí* bị đình bản vĩnh viễn.

Đông Tây tuần báo

Tờ báo do Hoàng Tích Chu và Đỗ Văn đứng ra sáng lập, ra số 1 ngày 15-11-1929. Về nội dung thì chưa có gì tích cực, nhưng về hình thức (cách hành văn, cách trình bày báo vở) thì gần như là một cuộc cách mạng thay cũ đổi mới.

Lối hành văn báo chí được Hoàng Tích Chu cải cách lại, và công lao về cải cách hình thức tờ báo là của Đỗ Văn. Nhờ ông mà hình thức tờ báo trở nên hấp dẫn, tươi đẹp hơn đối với độc giả.

Công lao của Hoàng Tích Chu và Đỗ Văn đáng được ghi nhớ trong lịch sử báo chí nước ta. Đông Tây tồn tại đến ngày 25-7-1932.

La Cloche Fêlée (cái chuông rè)

Tờ báo do chí sĩ Nguyễn An Ninh chủ trương. Ông là kẻ thù của thực dân, do đó tờ báo chịu đựng quá nhiều thử thách. Ai cũng nhìn nhận rằng Nguyễn An Ninh là nhà cách mạng nhiệt thành, yêu nước một cách tích cực, bằng hành động. Tờ báo *La Cloche Fêlée* là phương tiện hữu hiệu để chí sĩ họ Nguyễn thực hiện lý tưởng của mình. Mặc dù tờ báo có tiêu đề là 'Cơ quan tuyên truyền cho tư tưởng của nước Pháp, những tư tưởng nào cao đẹp đều được chúng tôi chấp nhận'.

Mặc dù vậy, trong lịch sử báo chí Việt Nam, chưa có tờ báo nào bị đe dọa và trù ếm như *La Cloche Fêlée*. Học sinh mà đọc nó thì dễ bị đuổi, nếu bắt gặp; công chức thì bị bắt, rồi ngồi tù. Chủ báo và luôn cả ấn công đều bị nhân viên mật thám thường xuyên theo dõi, đe dọa. Vì vậy, để tờ báo được thành hình, Nguyễn An Ninh phải làm hầu hết mọi việc: viết bài, tiếp tay với ấn công để sắp chữ, rồi đích thân đem báo ra đường để bán lẻ.

Kể từ ngày 26-11-1925, sau vài rắc rối gặp phải khi va chạm đến chính quyền. Nguyễn An Ninh giao tờ này cho luật sư Phan Văn Trường nắm phần chủ trương. Ngày 3-5-1926 tờ *La Cloche Fêlée* đình bản rồi tục bản ngày 6-5-1926 với cái tên mới *L'Annam*

L'Annam

Phan Văn Trường là người dám công khai chống đối một cách tích cực chế độ thực dân. Ông là nhà trí thức tiến bộ đã từng quan hệ chặt chẽ trong thời gian du học ở Pháp, với Nguyễn ái Quốc. Ngoài số trợ bút người Việt Nam như Nguyễn Văn Long, Nguyễn Huỳnh Điều, Nguyễn Khánh Toàn, luật sư Nguyễn Ngọc Thoại, ông Phan Văn Trường còn được sự hợp tác của hai cây bút người Pháp.

Tôn chỉ của tờ báo được ghi rõ, đó là lời của Mạnh Tử: '*Dân vi quý, xã tắc thứ chi, quân vi khinh*'. Những bài báo do Phan Văn Trường và hai cộng sự người Pháp đều nhằm vào việc tấn công chính sách của người Pháp ở Đông Dương, đặc biệt là viên toàn quyền A.Varenen, vốn là đánh viên đảng xã hội Pháp. Ngày 25-7-1927, sau khi ông Phan Văn Trường bị bắt về '*tội xúi dục người bốn xứ chống đối và dấy loạn*'. Ngày 12-1-1928, báo này lại tục bản, vẫn theo đường lối sơ khởi. Trước thái độ ngoan cường ấy, thống đốc Nam Kỳ đã truy tố và bỏ tù tất cả Ban giám đốc và cộng sự viên của tờ này.

Phụ nữ Tân Văn

Ra đời tại Sài Gòn vào năm 1929, tờ báo được mọi giới tán thưởng, không những chỉ phổ biến rộng ở Nam Kỳ mà còn được độc giả hai miền Bắc, Trung đón nhận với nhiều tình cảm tốt.

Phụ nữ Tân Văn là tuần báo ra ngày thứ năm, cách trình bày khá gọn gàng, ngoài bìa vẽ 3 cô gái Bắc Trung Nam với câu '*Phấn son tô điểm sơn hà, làm cho rõ mặt đàn bà nước Nam*', chủ nhiệm là bà Nguyễn Đức Nhuận.

Ngay trong số ra mắt ngày 2-5-1929, *Phụ nữ Tân Văn* vạch mục đích là đề cập đến những vấn đề liên quan đến nữ giới, sự quan hệ và trách nhiệm của nữ giới trong đời sống quốc gia và xã hội. Tờ báo không đứng riêng theo phe phái nào, chỉ biết có chân lý, ý chí và tổ quốc. Ngoài ra tờ báo không bỏ qua những vấn đề xã hội, liên quan đến sinh hoạt đời thường nhật, trong gia đình.

Chủ bút *Phụ nữ Tân Văn* là Đào Trinh Nhất, một người làm báo nhà nghề, lừng danh.

Theo nghị định ngày 20-12-1939, *Phụ nữ Tân Văn* bị đình bản, chính phủ thực dân viện lý do là báo này đã 'mạ l?' ông Bùi Quang Chiêu về tội dính líu mật thiết với nhóm thực dân cá mập Homberg.

Báo Thanh niên

Đích thân lãnh tụ Nguyễn Ái Quốc điều khiển báo này từ năm 1925. Tờ báo là cơ quan tuyên truyền của Việt Nam Thanh Niên cách mạng đồng chí hội, ra hằng tuần bằng tiếng Việt, in tại Quảng Châu (Trung Quốc), được tất cả 88 số cho những người Việt Nam sống ở phía Nam Trung Quốc, một số khác chuyển về Việt Nam, cũng như tới các trung tâm phong trào yêu nước của người Việt Nam ở nước ngoài.

Báo mỗi kỳ ra 2 trang, gồm các mục: xã luận, bình luận, diễn đàn phụ nữ, phê bình, tin tức, thơ ca, vấn đáp, trả lời bạn đọc, việc?!

Báo Thanh Niên có nhiệm vụ tuyên truyền tôn chỉ và mục đích của Tổng bộ Việt Nam Thanh niên Cách mạng Đồng chí hội, đồng thời thông qua những bài báo trình bày một cách có hệ thống một số vấn đề cơ bản về đường lối chiến lược và sách lược của cách mạng Việt Nam, về lý luận của chủ nghĩa Mác-Lênin. Tờ báo kêu gọi đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước ra sức đoàn kết chiến đấu chống chủ nghĩa đế quốc để giành lại độc lập dân tộc.

Báo Thanh Niên giữ một vai trò lịch sử đặc biệt quan trọng, mở đầu cho việc tuyên truyền chủ nghĩa yêu nước theo quan điểm Mác-Lênin, viết bằng tiếng Việt, được phổ biến rộng khắp cả nước, trong nhân dân Việt Nam, nhất là trong tầng lớp thanh niên, công nhân, nông dân,... nhằm chuẩn bị tư tưởng, lý luận chính trị và tổ chức cho việc thành lập Đảng Cộng sản Việt Nam.

Ngày 21-6-1985, nhân dịp kỷ niệm lần thứ 60 ngày xuất bản tờ báo Thanh Niên, ban Bí thư Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam đã quyết định lấy ngày 21-6 hàng năm là 'Ngày báo chí Việt Nam'!

Loa

Tạp chí Loa ra đời ngày 8-2-1932, phát hành vào ngày thứ năm mỗi tuần. Đây là một tờ báo trào phúng với nhiều tranh biếm họa rất đặc sắc, được đặt dưới sự điều khiển của Bùi Xuân Học, nhưng linh hồn của tờ báo chính là họa sĩ Côn Sinh Đỗ Mộng Ngọc. Về phương diện văn học, Loa không thể vượt nổi hai tờ báo đàn anh Phong Hóa và Ngày Nay; tuy nhiên, Loa lại thành công trong việc đã chinh phục được nhiều độc giả từ Bắc vào Nam.

Nhưng sau những bài cười cợt với chính phủ thuộc địa, nhà cầm quyền buộc phải bịt miệng Loa; Loa số 103 ra vào ngày 2-1-1934 là số cuối cùng. Về phương diện hình thức, cách trình bày trang báo rất sáng sủa và rất đẹp, nhất là sự xuất hiện những hình ảnh màu.

Phong hóa

Chính qua tuần báo Phong Hóa đổi mới mà nhóm Tự Lực Văn Đoàn ra mắt quốc dân. Tờ báo ra đời như một trái bom nổ, mang lại cho xã hội Việt Nam khi đó một món quà người ta chưa hề được thưởng thức: cái cười. Xã hội ta xưa vốn đã có những câu thơ trào phúng, những câu chuyện tiểu lâm. Song ở đây, cái cười không vụn vặt như trước mà hiện ra như một chuyên môn, do những người chuyên bóp óc nghĩ cách cù cho người ta cười. Nhất là không chỉ cười bằng câu chuyện kể mà còn bằng những bức tranh khôi hài, những chân dung hí họa. Cái cười đã giúp cho họ chinh phục độc giả, nhất là giúp họ thực hiện đã phá những tục lệ cổ, đả đảo nhân vật thời danh, khoác cho mỗi người một nét vẽ hài hước, một biệt hiệu châm biếm...

Người đọc mua cười lấy làm vui, nhưng người bị cười tất nhiên không vui chút nào, nhất là khi người đó có quyền thế, cho nên Phong Hóa sau khi đã chia mũi vào đủ các nhân vật tai to mặt lớn bấy giờ, báo bị đóng cửa ba tháng (6,7,8 năm 1935). Sau đó, ra tiếp được hơn một năm và đến đầu năm 1936 thì bị đóng cửa vĩnh viễn.

Ngày nay

Từ khi còn tờ Phong Hóa, Ngày Nay đã ra đời rồi. Ra Phong Hóa được hai năm, nhóm Tự Lực Văn Đoàn nhận thấy đã được nổi tiếng, gây được nhiều ảnh hưởng bằng trào phúng và tiểu thuyết, bèn quyết định mở thêm một mặt trận nữa để chinh phục độc giả. Tờ báo thứ hai của nhóm, tờ Ngày Nay ra đời.

Tờ Ngày Nay loại hẳn mục trào phúng và chuyên về phóng sự điều tra (phóng sự ngày Tết, điều tra về nạn trộm cướp ở thôn quê, về bí mật đời sống sư sãi) với rất nhiều hình ảnh chụp có tính cách mỹ thuật, tựa như những tạp chí ngoại quốc. Đây cũng là tất cả một sự mới lạ đối với độc giả Việt Nam khi đó, cho nên cũng rất được hoan nghênh. Nhưng ăn loát tốn kém quá, lại vì phải lo cho cả hai tờ cùng lúc nên chia sức ra, Phong Hóa vì vậy mà sa sút giá trị, họ đành phải đình bản Ngày Nay sau khi ra được 13 số và dành cả sức vào tiếp tục Phong Hóa.

Đến đầu năm 1936, Phong Hóa bị thu giấy phép, Ngày Nay mới được xuất bản lại. Số cuối cùng của tờ Ngày Nay ra mắt độc giả vào ngày 2-9-1940. Tuy nhiên, sau cuộc đảo chính Nhật ở Đông Dương, tờ Ngày Nay lại tục bản vào ngày 15-5-1945. Đến ngày 18-8-1945 vai trò của Ngày Nay đành phải chấm dứt vì lịch sử đã sang trang: Cách mạng tháng Tám thành công và chính phủ Việt Nam Dân chủ Cộng hòa ra đời.

Theo danang.gov.vn

Nguồn: <http://diepdoan.violet.vn>

